

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 lutego 2026 r.

Pozycja 5

POSTANOWIENIE

z dnia 31 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 167/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.K. o zbadanie zgodności:

art. 694³ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360) z art. 45 ust. 1, art. 51 ust. 4, art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 27 czerwca 2023 r. (data nadania) J.K. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia w oparciu o następujący stan faktyczny.

Skarżący zbył udziały w [...] sp. z o.o. z siedzibą w W., ale żadna z osób uprawnionych do reprezentacji spółki nie złożyła wniosku o wykreślenie skarżącego z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej: KRS). Z tego względu skarżący złożył wniosek o przyjęcie do akt rejestrowych dokumentacji stanowiącej podstawę wykreślenia go z KRS.

Zarządzeniem z 29 kwietnia 2022 r. (sygn. akt [...]) referendarz sądowy zwrócił wniosek z uwagi na nieusunięcie, pomimo wezwania, braków formalnych. Na powyższe zarządzenie skarżący złożył skargę, wskutek której orzeczenie to straciło moc. Następnie postanowieniem z 29 czerwca 2022 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy w W. oddalił wniosek skarżącego.

Skarżący złożył od tego postanowienia apelację, która została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (dalej: Sąd Okręgowy) z 12 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]).

Postanowienie Sądu Okręgowego stanowi w niniejszej sprawie orzeczenie ostateczne i zostało odebrane przez pełnomocnika skarżącego 30 marca 2023 r.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 29 września 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 12 października 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braku formalnego skargi przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność

z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności postanowienia Sądu Rejonowego w W. z 29 czerwca 2022 r. (sygn. akt [...]), pod rygorem ujemnych skutków procesowych.

W piśmie z 18 października 2023 r. (data nadania) pełnomocnik ustosunkował się do powyższego wezwania i złożył wskazany wyżej dokument.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 20 sierpnia 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 6 września 2024 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem postanowienia referendarza sądowego z 29 kwietnia 2022 r. (sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami; 2) przedstawienie stanu faktycznego (wraz z czterema kopiami); 3) wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącego zawarte w podanych wzorcach kontroli oraz w jaki sposób zostały naruszone (wraz z czterema kopiami); 4) uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ustawy ze wskazanymi konstytucyjnymi wolnościami lub prawami skarżącego przez powołanie argumentów lub dowodów na jego poparcie (wraz z czterema kopiami); 5) sprecyzowanie przedmiotu skargi konstytucyjnej przez wyjaśnienie, czy skarżący kwestionuje art. 694³ § 1, czy art. 694¹ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360; dalej: k.p.c.) wraz z czterema kopiami, pod rygorem odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Skarżący ustosunkował się do powyższego wezwania w piśmie z 13 września 2024 r. (data nadania). Złożył zarządzenie referendarza, opisał stan faktyczny oraz doprecyzował, że kwestionuje w całości art. 694³ § 1 k.p.c. Wskazał również naruszone prawa, ale w zakresie uzasadnienia przesłał kopię treści uzasadnienia skargi konstytucyjnej.

Zdaniem skarżącego niezgodne ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest uniemożliwienie mu skutecznego złożenia wniosku o wykreślenie go z Krajowego Rejestru Sądowego jako współnika spółki, w której zbył posiadane udziały. Taka regulacja, jego zdaniem, godzi w autonomię informacyjną jednostki, a nadto pozwala na przechowywanie w KRS informacji nieprawdziwych. Narusza to więc jego prawo do sądu poprzez ukształtowanie procedury sądowej niezgodnie z wymogami sprawiedliwości. Jednocześnie skarżący zaznaczył, że ograniczenie prawa do sądu nie spełnia wymogów określonych w art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Artykuł 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, że skargę może wnieść „każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone”. W związku z tym, zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK, skarga konstytucyjna musi zawierać nie tylko wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącego, i w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone, ale także uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

W odniesieniu do powyższego Trybunał stwierdził, że chociaż skarżący w odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 20 sierpnia 2024 r. wskazał, które konstytucyjne wolności i prawa zostały naruszone oraz przesłał uzasadnienie powołanych zarzutów, to tak naprawdę nie wykonał nałożonych na niego obowiązków.

Zarówno we wniesionej skardze, jak i w piśmie usuwającym jej braki formalne skarżący lakonicznie uzasadnia podniesione zarzuty powołując się na orzecznictwo Trybunału oraz na poglądy doktryny, ale nie precyzuje przy tym, w jaki sposób kwestionowane przepisy ingerują w jego konstytucyjnie chronione wolności i prawa.

Podkreślić również należy, że nadesłane w odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału pismo stanowi skopiowaną treść uzasadnienia skargi konstytucyjnej. Skoro zatem pismo skarżącego nie wykracza poza treść skargi w zakresie uzasadnienia zarzutów, nie można uznać, że prawidłowo wykonał on zarządzenie sędziego Trybunału.

Analizowana skarga nie spełnia więc warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK, co uzasadnia odmowę nadania jej dalszego biegu.

3. Trybunał zwrócił jednocześnie uwagę na to, że jedną z przesłanek dopuszczalności wniesienia skargi konstytucyjnej – przewidzianą w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK – jest uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego oraz powołanie argumentów lub dowodów na jego poparcie. Lakoniczne uzasadnienie niniejszej skargi składa się natomiast głównie z cytatów pochodzących z orzecznictwa konstytucyjnego lub wskazanych w piśmiennictwie poglądów doktryny. W tym zakresie należy przypomnieć, że „przywoływanie treści orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego lub Sądu Najwyższego może jedynie stanowić wzmocnienie argumentacji, ale nie może tej argumentacji zastąpić” (zob. postanowienie z 19 czerwca 2018 r., sygn. Ts 158/17, OTK ZU B/2019, poz. 100).

Powyższe stanowi samoistną podstawę odmowy nadania skardze dalszego biegu (art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na niniejsze postanowienie w terminie siedmiu dni od daty jego doręczenia.